

PREZYDENT MIASTA KATOWICE

**ul. Młyńska 4
40-098 Katowice**

Katowice, dnia 29.07.2020r.

EO-III.310.2.2020.BT

.....

.....
.....
.....
.....

PISEMNA INTERPRETACJA INDYWIDUALNA

Prezydent Miasta Katowice działając na podstawie art. 14j § 1 i § 3, w związku z art. 14b, art. 14c i art. 14k § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2019r. poz. 900 z późn. zm.) oraz art. 7 pkt 2 ustawy z dnia 16 listopada 2006r. o opłacie skarbowej (Dz. U. 2019r. poz. 1000 z późn. zm.)

postanawia

udzielić na wniosek z siedzibą w
przy ul. interpretacji indywidualnej przepisów ustawy o opłacie skarbowej uznając za
prawidłowe stanowiska Wnioskodawcy, iż:

1. „(...) będzie podlegał zwolnieniu z opłaty skarbowej przewidzianego w art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej w sytuacji w której będzie on wykonywał czynności podlegające opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice”;
2. „(...) zwolnienie od opłaty skarbowej będzie dotyczyło również sytuacji, w której będzie realizował czynności w imieniu i na rachunek, które to czynności będą podlegały opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, a co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice”;
3. „(...) przedkładanie na obszarze Gminy Katowice przez działający w imieniu i na rachunek w sprawach z zakresu administracji publicznej, w postępowaniach sądowych oraz w postępowaniach egzekucyjnych dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo ich odpisów, wypisów lub kopii nie będzie powodowało obowiązku zapłaty opłaty skarbowej”.

UZASADNIENIE

Dnia 10.03.2020r. w tutejszym Urzędzie Miasta z siedzibą w przy ul. złożyła wniosek o wydanie interpretacji indywidualnej przepisów prawa „(...) co do obowiązku zapłaty opłaty skarbowej i możliwości zastosowania zwolnienia z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku”. Wnioskodawca w złożonym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej zwrócił się z trzema pytaniami o zaistniały stan faktyczny / zdarzenie przyszłe dotyczącymi interpretacji przepisów ustawy o opłacie skarbowej w zakresie zwolnienia podmiotowego od opłaty skarbowej o następującej treści:

- 1) „Czy będący jednostką budżetową będzie podlegał zwolnieniu od opłaty skarbowej przewidzianego dla jednostek budżetowych na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku w sytuacji, gdy będzie on dokonywał czynności podlegających opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice ?
- 2) Czy w przypadku uznania, że będzie podlegał zwolnieniu od opłaty skarbowej przewidzianego dla jednostek budżetowych na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej w sytuacji, gdy będzie on dokonywał czynności podlegających opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice zwolnienie to będzie dotyczyło również czynności, w których z uwagi iż nie posiada osobowości prawnej będzie działał w imieniu i na rachunek ?
- 3) Czy przedkładanie na obszarze Gminy Katowice przez działający w imieniu i na rachunek w sprawach z zakresu administracji publicznej, w postępowaniach

sądowych oraz w postępowaniach egzekucyjnych dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo ich odpisów, wypisów lub kopii będzie powodowało obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ?”.

Na wstępie wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca szczegółowo opisał tryb utworzenia związku metropolitalnego w województwie śląskim wraz z zasadami jego funkcjonowania oraz przytoczył przepisy, na podstawie których działa z siedzibą w wskazując, iż w art. 1 ust. 2 ustawy z dnia 9 marca 2017 roku o związku metropolitalnym w województwie śląskim (Dz.U. z 2017 r., poz. 730) uregulowano, że „(...) związek metropolitalny jest zrzeszeniem gmin województwa śląskiego, charakteryzujących się istnieniem silnych powiązań funkcjonalnych oraz zaawansowaniem procesów urbanizacyjnych położonych na obszarze spójnym pod względem przestrzennym, który zamieszkuje co najmniej 2 000 000 mieszkańców. Art. 4 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim przyznał Radzie Ministrów kompetencję do utworzenia w województwie śląskim w drodze rozporządzenia związku metropolitalnego, ustalenia jego nazwy i siedziby jego władz oraz ustalenia jego obszarów i granic przez wskazanie gmin wchodzących w skład tego związku. Rada Ministrów Rozporządzeniem z dnia 26 czerwca 2017 roku w sprawie utworzenia w województwie śląskim związku metropolitalnego pod nazwą utworzyła w województwie śląskim związek metropolitalny pod nazwą ‘..... Przyjęto, że obszar i granice związku metropolitalnego obejmują wyszczególnione tam gminy-miasta na prawach powiatu, gminy o statusie miasta oraz gminy”.

Dalej Wnioskodawca wskazał, iż związek metropolitalny wykonuje zadania publiczne w imieniu własnym i na własną odpowiedzialność, ma osobowość prawną (art. 2 ust. 1 i 2 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim), a o ustroju związku metropolitalnego stanowi jego statut (art. 3 ust. 1 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim). Uchwałą nr V/1/2018 Zgromadzenia z dnia 16 lutego 2018 roku podjętą na podstawie art. 3 ust. 1 i 3 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim przyjęto statut związku metropolitalnego, gdzie „w § 1 ust. 2 Statutu wskazano, że związek metropolitalny jest zrzeszeniem gmin. W rozdziale 4 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim wskazano, że organami związku metropolitalnego są zgromadzenie oraz zarząd związku metropolitalnego. Regulacje dotyczące organów związku metropolitalnego zawierają również rozdziały III - V Statutu

Następnie Wnioskodawca wskazał, iż zgodnie z art. 12 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim związek metropolitalny wykonuje zadania publiczne „(...) w zakresie:

1. kształtowania ładu przestrzennego;
2. rozwoju społecznego i gospodarczego obszaru związku metropolitalnego;
3. planowania, koordynacji, integracji oraz rozwoju publicznego transportu zbiorowego, w tym transportu drogowego, kolejowego oraz innego transportu szynowego, a także zrównoważonej mobilności miejskiej;
4. metropolitalnych przewozów pasażerskich;
5. współdziałania w ustalaniu przebiegu dróg krajowych i wojewódzkich na obszarze związku metropolitalnego;
6. promocji związku metropolitalnego i jego obszaru”.

W celu wykonywania zadań, o których mowa w art. 12 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim związek metropolitalny może tworzyć jednostki organizacyjne (art. 14 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim), dla których do organizacji i funkcjonowania stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące wojewódzkich samorządowych jednostek organizacyjnych (art. 14 ust. 2 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim).

W złożonym wniosku Wnioskodawca wskazał także, iż „uchwałą nr III/16/2017 z dnia 22 listopada 2017 roku w sprawie utworzenia jednostki organizacyjnej o nazwie oraz wyposażenia jej w mienie z dniem 1 stycznia 2018 roku utworzono jednostkę organizacyjną pod nazwą z siedzibą w Na mocy niniejszej uchwały § 1 ust. 1 przyjęto, że będzie prowadził gospodarkę finansową w formie jednostki budżetowej. Na podstawie § 2 ust. 2 w/w uchwały przyjęto, że przedmiotem działania jest wykonywanie zadań w zakresie organizowania publicznego transportu zbiorowego.

Uchwałą nr XIII/83/2018 z dnia 18 grudnia 2018 roku nadano Statut, stanowiący załącznik do przedmiotowej uchwały. W rozdziale 1 § 1 przedmiotowego statutu uregulowano, że jest jednostką budżetową, dochody i wydatki w całości objęte są budżetem W § 6 ust. 3 przedmiotowego statutu wskazano, że rachunkowość prowadzona jest zgodnie z przepisami obowiązującymi jednostki budżetowe”.

Dalej Wnioskodawca szczegółowo opisał przedmiot wniosku wskazując, że „(...) w toku swojej działalności zamierza wykonywać na obszarze Gminy Katowice czynności, które zgodnie z art. 1 ustawy o opłacie skarbowej podlegają opłacie skarbowej, w szczególności zamierza przedkładać na obszarze Gminy Katowice w sprawach z zakresu administracji publicznej, w postępowaniach sądowych oraz egzekucyjnych dokumenty stwierdzające udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo ich odpisy, wypisy lub kopie”.

W złożonym wniosku Wnioskodawca przedstawił własne stanowiska w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego / zdarzenia przyszłego wskazując w zakresie pytania pierwszego, iż „w świetle obowiązującego stanu prawnego wnioskodawca uważa, iż , będący jednostką budżetową będzie podlegał zwolnieniu z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku w sytuacji, w której będzie on wykonywał czynności podlegające opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice. Zgodnie z art. 11 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 roku o finansach publicznych jednostkami budżetowymi są takie jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych, które pokrywają swoje wydatki bezpośrednio z budżetu, a pobrane dochody odprowadzają na rachunek odpowiednio dochodów budżetu państwa albo budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Jednostki budżetowe prowadzą gospodarkę finansową według zasad określonych w ustawie o finansach publicznych. Jednostka budżetowa działa na podstawie statutu określającego w szczególności jej nazwę, siedzibę i przedmiot działalności. Podstawą gospodarki finansowej jednostki budżetowej jest plan dochodów i wydatków. Jednostki budżetowe nie posiadają osobowości prawnej, co powoduje, że czynności przez nie podejmowane są realizowane w imieniu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Nie posiadają samodzielności zarówno prawnej, jak i budżetowej, a więc są powoływane do wykonywania budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego. Nie prowadzą samodzielnej polityki budżetowej”. Dalej Wnioskodawca wskazał, iż „(...) w uchwale nr III/16/2017 z dnia 22 listopada 2017 roku w § 1 ust. 1 przyjęto, że będzie prowadził gospodarkę finansową w formie jednostki budżetowej. W Statucie w rozdziale I w § wskazano, iż jest jednostką budżetową spełnia wszystkie wymagane w ustawie o finansach publicznych warunki do uznania go za jednostkę budżetową. Jest on jednostką organizacyjną , nie posiada osobowości prawnej - ta zgodnie z art. 2 ust. 2 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim przysługuje wyłącznie związkowi metropolitalnemu, a więc Zgodnie z rozdziałem V Statutu zasady gospodarki finansowej, dochody i wydatki w całości objęte są budżetem Tym samym zostały spełnione przesłanki przewidziane w art. 11 ust. 1 ustawy o finansach publicznych uzasadniające uznanie za jednostkę budżetową”. Następnie Wnioskodawca zwraca uwagę na fakt, iż „(...) działa na podstawie Statutu, który w § 1 określa jego nazwę, w § 2 wskazuje siedzibę, a w § 3 określa przedmiot i zakres działalności, co przesądza o spełnieniu przesłanek przewidzianych w art. 11 ust. 2 ustawy o finansach publicznych. Jak wynika z § 6 Statutu prowadzi on gospodarkę finansową na podstawie rocznego planu finansowego, a więc została spełniona również przesłanka przewidziana w art. 11 ust. 3 ustawy o finansach publicznych”. Podsumowując swoje stanowisko w zakresie pytania pierwszego Wnioskodawca wskazał, iż „(...) spełnia wszystkie ustawowe przesłanki do uznania go za jednostkę budżetową. Natomiast konsekwencją uznania go za jednostkę budżetową jest przyjęcie, że wnioskodawca podlega zwolnieniu z opłaty skarbowej przewidzianego w art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej. Wskazać bowiem należy, że zwolnienie od opłaty skarbowej dla jednostek budżetowych nie zostało uzależnione od spełnienia żadnych dodatkowych warunków. W jednakowym stopniu to zwolnienie odnosi się do państwowych jednostek budżetowych, jak i samorządowych jednostek budżetowych. Nie zostało ono również uzależnione od rodzaju prowadzonej działalności przez jednostkę budżetową. Tym samym w ocenie Wnioskodawcy będzie podlegał zwolnieniu z opłaty skarbowej przewidzianego w art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej w sytuacji w której będzie on wykonywał czynności podlegające opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice”.

W zakresie pytania drugiego Wnioskodawca przedstawił własne stanowisko w sprawie wskazując, iż „w świetle obowiązującego stanu prawnego wnioskodawca uważa, iż będący jednostką budżetową będzie podlegał zwolnieniu od opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 3 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku w sytuacji, gdy będzie on dokonywał czynności podlegających opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice i zwolnienie to będzie dotyczyło również sytuacji, w której wobec faktu, że nie posiada osobowości prawnej będzie podejmował czynności w imieniu i na rachunek”. W tym miejscu zaznaczyć należy, iż Wnioskodawca omyłkowo powołał art. 7 pkt 3 ustawy o opłacie skarbowej mówiący o zwolnieniu od opłaty skarbowej jednostek samorządu terytorialnego, zamiast art. 7 pkt 2, który w swojej treści określa zwolnienie od opłaty skarbowej jednostek budżetowych, co zostało sprostowane przez Wnioskodawcę pismem z dnia 10.07.2020r. znak WP.025.5.2020 (data wpływu 13.07.2020r.). Dalej Wnioskodawca powtórzył, iż „(...) nie posiada osobowości prawnej, co powoduje że czynności przez niego podejmowane są realizowane w imieniu i na rachunek i, której w art. 2 ust. 2 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim została przyznana osobowość prawną” jednakże podkreślił, że „rozdzielić bowiem należy sytuację jednostek organizacyjnych posiadających osobowość prawną, które charakteryzują się samodzielnością prawną i niezależnością od jednostek samorządu terytorialnego od sytuacji prawnej jednostek organizacyjnych nieposiadających osobowości prawnej, do których zalicza się Jednostki te co do zasady działają w imieniu i na rachunek organu założycielskiego. Jedynie w drodze wyjątku w stosunkach pracy pracodawcą zawsze jest sama jednostka organizacyjna, chociażby nawet nie posiadała osobowości prawnej.

Konsekwencją prawną takiego stanu rzeczy jest to, że realizacja określonego zadania publicznego za pośrednictwem nieposiadającej osobowości prawnej jednostki organizacyjnej następować będzie w imieniu organu założycielskiego i na jego rachunek. Ta ostatnia (tj. niemająca osobowości prawnej jednostka organizacyjna) może być wskazana dodatkowo, obok podmiotu głównego. Jak wskazuje się w doktrynie jeśli w wyniku działania nieposiadającej osobowości prawnej jednostki organizacyjnej powstanie stosunek prawny to zawsze jest on zawierany przez jednostkę samorządu terytorialnego (jeśli jednostka samorządu terytorialnego jest organem założycielskim), a nie przez tę jednostkę organizacyjną. Nic jednak nie stoi na przeszkodzie, aby obok gminy, powiatu czy województwa wskazywać taką jednostkę jako faktycznego realizatora stosunku prawnego (np. Gmina X - Urząd Miejski, Powiat X - Powiatowe Centrum Pomocy Rodzinie, Województwo X - Wojewódzki Zarząd Dróg) (tak m.in. A. Wierzbica, Reprezentacja samorządowych jednostek organizacyjnych, Administracja i Prawo, grudzień 2012 rok). Przekładając powyższe na grunt niniejszego przypadku wskazać należy, że wobec faktu, iż nie posiada osobowości prawnej czynności przez niego podejmowane są realizowane w imieniu i na rachunek Taka sytuacja ma miejsce m.in. w postępowaniach sądowych, gdzie działa w imieniu i na rachunek i oznaczenie strony wówczas jest następujące: - W ocenie wnioskodawcy zasadnym jest przyjęcie, że skoro jednostki budżetowe są zwolnione z opłaty skarbowej to zwolnienie to dotyczy również sytuacji, w której działa w imieniu i na rachunek W ocenie wnioskodawcy za powyższym przemawia w szczególności fakt, że nie ma osobowości prawnej, a więc co do zasady, z wyłączeniem stosunków pracy nie może działać samodzielnie i z mocy prawa działa on wówczas w imieniu i na rachunek, będącej jego organem założycielskim. W ocenie wnioskodawcy pozbawionym racji byłoby uznanie, że w takiej sytuacji jednostki budżetowe nie mogą korzystać ze zwolnienia z opłaty skarbowej przewidzianego dla jednostek budżetowych, gdyż to nie od ich wyboru zależy, czy działają one w imieniu i na rachunek organu założycielskiego, a sytuacja taka jest determinowana przepisami prawa. W ocenie wnioskodawcy zatem w sytuacji, w której realizuje czynności w imieniu i na rzecz, które będą powodowały obowiązek zapłaty skarbowej jak np. wszczęcie postępowania sądowego przed Sądem Rejonowym Katowice-Wschód w Katowicach poprzez złożenie pozwu do sądu i wraz z nim przedłożenie pełnomocnictwa do prowadzenia sprawy udzielonego radcy prawnemu, która to czynność będzie podlegała opłacie skarbowej, a co do której właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice będzie on w takiej sytuacji zwolniony od obowiązku uiszczenia opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku”.

Podsumowując swoje stanowisko w zakresie pytania drugiego Wnioskodawca uznał, iż „(...) zwolnienie od opłaty skarbowej będzie dotyczyło również sytuacji, w której będzie realizował czynności w imieniu i na rachunek, które to czynności będą podlegały opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, a co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice.”

Wnioskodawca przedstawiając własne stanowisko w zakresie pytania trzeciego wskazał, iż „w świetle obowiązującego stanu prawnego wnioskodawca uważa, iż przedkładanie na obszarze Gminy Katowice przez działający w imieniu i na rachunek w sprawach z zakresu administracji publicznej, w postępowaniach sądowych oraz w postępowaniach egzekucyjnych dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo ich odpisów, wypisów lub kopii nie będzie powodowało obowiązku zapłaty opłaty skarbowej”.

Dalej Wnioskodawca kolejny raz zaznaczył, iż „(...) nie posiada osobowości prawnej, co powoduje, że czynności przez niego podejmowane są realizowane w imieniu i na rachunek, której w art. 2 ust. 2 ustawy o związku metropolitalnym w województwie śląskim została przyznana osobowość prawną”.

Następnie Wnioskodawca wyjaśnił, iż „(...) w sprawach z zakresu administracji publicznej, w postępowaniach sądowych oraz w postępowaniach egzekucyjnych wobec faktu, że nie posiada on osobowości prawnej działa on w imieniu i na rachunek i wówczas oznaczenie strony jest następujące: - Wnioskodawca zamierza w sprawach z zakresu administracji publicznej, w postępowaniach sądowych oraz w postępowaniach egzekucyjnych udzielać pełnomocnictw profesjonalnemu pełnomocnikowi, jakim jest radca prawny lub adwokat, które to dokumenty pełnomocnictwa będą przedkładane na obszarze Gminy Katowice. Pełnomocnictwo to zostanie udzielone przez, w imieniu której działać będzie -jednostka budżetowa, która będzie reprezentowana przez Dyrektora powołanego uchwałą Zarządu i będzie obejmowało upoważnienie do reprezentowania w danej sprawie. Przedłożenie takiego dokumentu pełnomocnictwa przez wnioskodawcę w sprawach z zakresu administracji publicznej, w postępowaniach sądowych oraz w postępowaniach egzekucyjnych na obszarze właściwości gminy Katowice w ocenie wnioskodawcy będzie podlegało zwolnieniu z opłaty skarbowej wobec faktu, że jest jednostką budżetową, a ta podlega zwolnieniu z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej”.

Ponadto Wnioskodawca dodał, iż „(...) w przypadku postępowania egzekucyjnych prowadzonych przez komornika nie powstaje obowiązek zapłaty opłaty skarbowej również z tej przyczyny, że postępowanie egzekucyjne prowadzone przez

komornika nie można uznać za postępowanie sądowe ani administracyjne, a także sam komornik nie jest organem administracji publicznej, nie jest także 'instytucją państwową' ani jednostką budżetową Skarbu Państwa. Z zapisów w art. 1 ust. 1 pkt 2 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej wynika, iż opłacie skarbowej podlega złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Przy czym, w tym miejscu wskazać należy, że powołany art. 1 stanowi zamknięty katalog zdarzeń warunkujących powstanie obowiązku zapłaty opłaty skarbowej. A zatem spośród dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury, obowiązkiem uiszczenia opłaty skarbowej objęto wyłącznie te, które składane są w sprawach z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Powyższe wynika z faktu, iż tylko w tych przypadkach złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury związane jest z działaniem organu administracji publicznej oraz podmiotu innego niż organ administracji publicznej wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej lub sądu. Samo ustanowienie pełnomocnika nie skutkuje powstaniem obowiązku w zakresie opłaty skarbowej. Obowiązek ten nie dotyczy stosunku pełnomocnictwa, a odnosi się do złożenia dokumentu pełnomocnictwa w konkretnej sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.(...) Jednocześnie art. 6 ust. 1 pkt 4 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej wskazuje, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii - z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej”.

Następnie Wnioskodawca powołał treść wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z Gliwic z dnia 16 września 2008r. sygn. I SA/Gl 192/08, zgodnie z którym „(...) należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej”. Zdaniem Wnioskodawcy „tym samym postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika nie stanowi sprawy z zakresu administracji publicznej. W ocenie wnioskodawcy nie stanowi ono również postępowania sądowego. Wskazać należy, że Kodeks postępowania cywilnego normuje postępowanie sądowe w sprawach ze stosunków z zakresu prawa cywilnego, rodzinnego i opiekuńczego oraz prawa pracy, jak również w sprawach z zakresu ubezpieczeń społecznych oraz w innych sprawach, do których przepisy tego Kodeksu stosuje się z mocy ustaw szczególnych zgodnie z art. 1 ustawy z dnia 17 listopada 1964r. - Kodeksu postępowania cywilnego (Dz.U. z 2014r. poz. 101 z późn. zm.). Jednocześnie zaznaczyć należy, iż postępowanie egzekucyjne mieści się w postępowaniu sądowym z uwagi na lokalizację tych przepisów w części III ww. Kodeksu, zatem za zasadne należy uznać stwierdzenie, iż postępowanie egzekucyjne jest postępowaniem sądowym. Jednakże zaznaczyć należy, iż postępowanie egzekucyjne należy do właściwości sądów i do komorników w myśl art. 758 ww. Kodeksu zgodnie, z którym sprawy egzekucyjne należą do zakresu działań sądów rejonowych i komorników. Właściwość organów egzekucyjnych w sprawach egzekucyjnych (art. 758 ww. ustawy - Kodeks postępowania cywilnego) została uregulowana z uwzględnieniem reguły wyraźnego rozdziału kompetencji pomiędzy komornikami sądowymi i sądami. Z brzmienia art. 759 § 1 ww. Kodeksu postępowania cywilnego wynika, że co do zasady prowadzenie czynności egzekucyjnych zastrzeżono dla komorników. Właściwość sądu została ograniczona jedynie dla tych czynności egzekucyjnych, które wskazują przepisy szczególne. Jednocześnie wskazać należy, iż komornik sądowy jest funkcjonariuszem publicznym działającym przy sądzie rejonowym, zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 22 marca 2018 r. o komornikach sądowych (Dz.U. z 2018r. poz. 771), nie jest zatem sądem wykonującym czynności egzekucyjne. Komornik to organ egzekucji sądowej powiązany z władzą sądowniczą, lecz niebędący jej organem (komentarz do art. 1 ustawy o komornikach sądowych i egzekucji Pani Anny Machnikowskiej stan prawny na dzień 21.09.2012r., który zachowuje aktualność również na gruncie ustawy o komornikach sądowych z dnia 22 marca 2018 roku)”.

Wnioskodawca stwierdził również, iż „(...) przez postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 1 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej należy rozumieć wyłącznie postępowanie egzekucyjne należące do właściwości sądów. Za zasadnością przedmiotowego stanowiska przemawia brzmienie art. 8 ust. 5 (zgodnie z którym 'adwokat, radca prawny, doradca podatkowy oraz rzecznik patentowy mogą składać w sądzie, organie administracji rządowej lub samorządowej albo podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, uwierzytelnioną przez siebie kopię dowodu zapłaty opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie im pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii. Sąd, organ administracji rządowej lub samorządowej albo podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 2, może, w razie wątpliwości, żądać przedłożenia oryginału dowodu zapłaty') i art. 11 ust. 2 (w myśl którego 'sądy przekazują organowi podatkowemu właściwemu w sprawie opłaty skarbowej zbiorczą informację o przypadkach nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej od złożonych w sądzie dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz ich odpisów, wypisów lub kopii') cytowanej ustawy o opłacie skarbowej, gdzie normy zawarte w tych przepisach nie odnoszą się do komorników, a wyłącznie do sądów, organów administracji rządowej lub samorządowej oraz innych organów wykonujących zadania z zakresu administracji publicznej. Powyższe potwierdza również komentarz do art. 6 ww. ustawy o opłacie skarbowej autorstwa Pana Zbigniewa Ofiarskiego, zgodnie z którym '(...) w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie”’.

Podsumowując swoje stanowisko w zakresie pytania trzeciego Wnioskodawca wskazał, iż „(...) przedkładanie na obszarze Gminy Katowice przez działający w imieniu i na rachunek w sprawach z zakresu administracji publicznej, w postępowaniach

sądowych oraz w postępowaniach egzekucyjnych dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo ich odpisów, wypisów lub kopii nie będzie powodowało obowiązku zapłaty opłaty skarbowej”.

Ponadto w przedłożonym wniosku Wnioskodawca dodał, iż „właściwość Prezydenta Miasta Katowice, jako właściwego organu podatkowego wynika z art. 14j § 1 Ordynacji podatkowej, zgodnie z którym stosownie do swej właściwości interpretacje indywidualne wydaje wójt, burmistrz (prezydent miasta), starosta lub marszałek województwa. Z kolei zgodnie z art. 12 § 1 ustawy o opłacie skarbowej z dnia 16 listopada 2006 roku organem podatkowym właściwym w sprawach opłaty skarbowej jest wójt (burmistrz, prezydent miasta). Zgodnie z art. 12 § 2 ustawy o opłacie skarbowej organem podatkowym właściwym miejscowo w sprawach opłaty skarbowej jest: 1. od dokonywania czynności urzędowej, wydania zaświadczenia oraz zezwolenia (pozwolenia, koncesji) - organ podatkowy właściwy ze względu na siedzibę organu lub podmiotu, który dokonał czynności urzędowej albo wydał zaświadczenie lub zezwolenie (pozwolenie, koncesję), 2. od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii - organ podatkowy właściwy ze względu na miejsce złożenia dokumentu. W niniejszym przypadku wnioskodawca zamierza dokonywać czynności, o których mowa w art. 12 ust. 2 pkt 1 na obszarze Gminy Katowice, jak również dokumenty stwierdzające udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz jego odpisu, wypisu lub kopii będą przedkładane na obszarze Gminy Katowice, a więc organem podatkowym właściwym w takich przypadkach będzie Prezydent Miasta Katowice. Właściwość wójta (burmistrza, prezydenta miasta) w niniejszej sprawie dot. interpretacji przepisów ustawy o opłacie skarbowej została potwierdzona w postanowieniu Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 24 czerwca 2019 roku, sygn. 0111-KDIB2-1.4010.128.2019.3.MJ”.

We wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej Wnioskodawca złożył oświadczenie, o którym mowa w art. 14b ww. ustawy - Ordynacja podatkowa oraz załączył dowód uiszczenia opłaty od wniosku w wysokości 40,00 zł; uchwałę nr V/1/2018 z dnia 16 lutego 2018 roku wraz z załącznikiem - Statutem; uchwałę nr III/16/2017 z dnia 22 listopada 2017 roku; uchwałę XIII/83/2018 z dnia 18 grudnia 2018 roku w sprawie nadania statutu wraz z załącznikiem – statutem; uchwałę nr 37/2019 z dnia 19 lutego 2019 roku w sprawie udzielenia pełnomocnictwa dla wraz z załącznikiem do uchwały pełnomocnictwem nr 7/2019 z dnia 13 lutego 2019 roku; uchwałę nr 33/2019 z dnia 31 stycznia 2019 roku w sprawie zatrudnienia kierownika jednostki organizacyjnej - Dyrektora w; uchwałę nr I/4/17 z dnia 12 września 2017 roku w sprawie wyboru Przewodniczącego; uchwałę nr I/6/17 z dnia 12 września 2017 roku w sprawie wyboru członków; uchwałę nr IX/51/2018 z dnia 10 sierpnia 2018 roku w sprawie wyboru Członka Zarządu pełniącego funkcję Wiceprzewodniczącego; postanowienie Dyrektora Krajowej Informacji Skarbowej z dnia 24 czerwca 2019 roku, sygn.

Z uwagi na fakt, iż Wnioskodawca uiścił jedynie 40,00zł opłaty za wydanie interpretacji indywidualnej, a przedmiotowy wniosek podlega opłacie w kwocie wynoszącej łącznie 120,00zł (trzy pytania, które w swym zakresie wskazują na istnienie trzech stanów faktycznych / zdarzeń przyszłych), pismem z dnia 07.04.2020r. znak: EO-III.310.2.2020.BT wezwano Wnioskodawcę do uzupełnienia przedmiotowego braku formalnego wniosku. Wnioskodawca uzupełnił brak formalny we wskazanym terminie tj. dnia 16.04.2020r. uiścił brakującą opłatę za wydanie interpretacji indywidualnej w kwocie wynoszącej 80,00zł tytułem „dopłata za wydanie interpretacji indywidualnej”.

Mając na względzie przedstawione przez Wnioskodawcę własne stanowiska w sprawie oceny prawnej zaistniałego stanu faktycznego / zdarzenia przyszłego dotyczące wszystkich trzech pytań zawartych we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej, podstawową kwestią, w ocenie tutejszego Organu, było przeanalizowanie obowiązujących przepisów ustawy o opłacie skarbowej w zakresie problematyki zawartej we wniosku.

W myśl art. 1 ust. 1 ustawy z dnia 16 listopada 2006 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 2019r. poz. 1000 z późn. zm.) opłacie skarbowej podlega:

1) w sprawach indywidualnych z zakresu administracji publicznej:

- a) dokonanie czynności urzędowej na podstawie zgłoszenia lub na wniosek,
- b) wydanie zaświadczenia na wniosek,
- c) wydanie zezwolenia (pozwolenia, koncesji);

2) złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Opłacie skarbowej podlega również dokonanie czynności urzędowej, wydanie zaświadczenia oraz zezwolenia (pozwolenia) przez podmiot inny niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem zadań z zakresu administracji publicznej, a także złożenie w takim podmiocie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii (art.1 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej).

Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o opłacie skarbowej obowiązek zapłaty opłaty skarbowej ciąży na osobach fizycznych, osobach prawnych i jednostkach organizacyjnych niemających osobowości prawnej, jeżeli wskutek dokonania przez nie zgłoszenia lub na ich wniosek dokonuje się czynności urzędowej, albo jeżeli na ich wniosek wydaje się

zaświadczenie lub zezwolenie (*pozwolenie, koncesję*), a w przypadku złożenia dokumentu, o którym mowa w art. 1 ust. 1 pkt 2 - na mocodawcy, pełnomocniku, przedsiębiorcy lub prokurencie.

Ustawa o opłacie skarbowej przewiduje szereg zwolnień oraz włączeń przedmiotowych i podmiotowych w zakresie obowiązku uiszczania tejże opłaty. Wyłączenia zostały wymienione w szczególności w art. 2-3a ustawy o opłacie skarbowej, a zwolnienia w art. 7 oraz w załączniku do tej ustawy.

Z treści złożonego wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej oraz jego załączników wynika, iż jest jednostką budżetową (§ 1 ust. 1 statutu). Zgodnie z § 3 ust. 1 ww. statutu przedmiotem działalności jest wykonywanie ustawowych zadań w zakresie planowania, organizowania i zarządzania publicznym transportem zbiorowym. Szczegółowy zakres zadań określa § 3 ust. 2 ww. statutu.

Zgodnie z art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej zwalnia się od opłaty skarbowej jednostki budżetowe. Jednostki budżetowe są jedną z form organizacyjnych sektora finansów publicznych. Podstawowe regulacje prawne dotyczące tych jednostek zawarte są w przepisach ustawy z dnia 27 sierpnia 2009r. o finansach publicznych (*Dz.U z 2019r. poz. 869 z późn zm.*). Zgodnie z art. 11 ustawy o finansach publicznych jednostkami budżetowymi są jednostki organizacyjne sektora finansów publicznych, które pokrywają swoje wydatki bezpośrednio z budżetu, a pobrane dochody odprowadzają na rachunek odpowiednio dochodów budżetu państwa albo budżetu jednostki samorządu terytorialnego. Jednostki budżetowe nie posiadają osobowości prawnej. Prowadzą gospodarkę finansową według zasad określonych w ustawie o finansach publicznych. Podstawą gospodarki finansowej jednostki budżetowej jest plan dochodów i wydatków, tzn. plan finansowy jednostki budżetowej. Państwowe jednostki budżetowe są tworzone, łączone i likwidowane przez ministrów, kierowników urzędów centralnych, wojewodów oraz inne organy działające na podstawie odrębnych ustaw, natomiast samorządowe jednostki budżetowe (*gminne, powiatowe lub wojewódzkie*) przez organy stanowiące jednostek samorządu terytorialnego (*rady gmin, rady powiatów lub sejmiki województw*).

Jednostki budżetowe z reguły nie prowadzą działalności gospodarczej, a więc nie dokonują sprzedaży świadczonych przez siebie usług publicznych (*administracyjnych, oświatowych, socjalnych itp.*). Z uwagi na fakt, iż jednostki budżetowe nie posiadają osobowości prawnej czynności przez nie podejmowane są realizowane w imieniu Skarbu Państwa lub jednostek samorządu terytorialnego. Jednostki budżetowe nie posiadają samodzielności, ani prawnej, ani budżetowej, a więc są powoływane do wykonywania budżetu państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, nie prowadzą też samodzielnej polityki budżetowej.

W tym miejscu wskazać należy, iż zwolnienie od opłaty skarbowej nie zostało uzależnione od spełnienia żadnych dodatkowych warunków przez jednostkę budżetową. W jednakowym stopniu odnosi się do państwowych jednostek budżetowych, jak i samorządowych jednostek budżetowych. Nie zostało ono również uzależnione od rodzaju prowadzonej działalności przez jednostkę budżetową.

Mając na uwadze powyższe, odnosząc się do pytania pierwszego zawartego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej tutejszy Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy, iż jako jednostka budżetowa będzie podlegał zwolnieniu od opłaty skarbowej przewidzianego dla jednostek budżetowych, bowiem zwolnienie to wynika wprost z treści art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej.

W zakresie udzielenia interpretacji przepisów ustawy o opłacie skarbowej dotyczącej drugiego pytania Wnioskodawcy zawartego we wniosku stwierdzić należy, iż zwolnienie od opłaty skarbowej będzie dotyczyło również sytuacji, w której będzie realizował czynności w imieniu i na rachunek, które to czynności podlegają opłacie skarbowej, o których mowa w art. 1 ustawy o opłacie skarbowej, a co do których właściwym organem podatkowym będzie Prezydent Miasta Katowice. Zwolnienie to będzie dotyczyło czynności przewidzianych jako jego zadania, szczegółowo określone w statucie Zatem tutejszy Organ uznaje za prawidłowe stanowisko Wnioskodawcy w zakresie drugiego pytania zawartego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej.

Odnosząc się natomiast do pytania trzeciego zawartego we wniosku należy wskazać, iż opłacie skarbowej podlega, między innymi, złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii - w sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym (*art. 1 ust. 1 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej*), zaś art. 6 ust.1 pkt 4 tej ustawy stanowi, że obowiązek zapłaty opłaty skarbowej powstaje od złożenia dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz od jego odpisu, wypisu lub kopii z chwilą złożenia dokumentu w organie administracji publicznej, sądzie lub podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2 tj. w podmiocie innym niż organ administracji rządowej i samorządowej, w związku z wykonywaniem przez ten podmiot zadań z zakresu administracji publicznej. Przy czym, w tym miejscu wskazać należy, że powołany art. 1 stanowi zamknięty katalog zdarzeń warunkujących powstanie obowiązku zapłaty opłaty skarbowej.

Spośród dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa, obowiązkiem uiszczenia opłaty skarbowej objęto wyłącznie te, które składane są w sprawach z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym. Powyższe wynika z faktu, iż tylko w tych przypadkach złożenie dokumentu stwierdzającego udzielenie pełnomocnictwa lub prokury związane jest z działaniem organu administracji publicznej oraz podmiotu innego niż organ administracji publicznej wykonującego zadania z zakresu administracji publicznej lub sądu. Samo ustanowienie pełnomocnika nie skutkuje powstaniem obowiązku w zakresie opłaty skarbowej. Obowiązek ten nie dotyczy stosunku pełnomocnictwa,

a odnosi się do złożenia dokumentu pełnomocnictwa w konkretnej sprawie z zakresu administracji publicznej lub w postępowaniu sądowym.

Powyższe prowadzi do wniosku, iż przez postępowanie sądowe, o którym mowa w art. 1 cytowanej ustawy o opłacie skarbowej należy rozumieć między innymi postępowanie egzekucyjne należące do właściwości sądów. Przedstawione stanowisko znajduje dodatkowo potwierdzenie w art. 8 ust. 5 (zgodnie z którym „adwokat, radca prawny, doradca podatkowy oraz rzecznik patentowy mogą składać w sądzie, organie administracji rządowej lub samorządowej albo podmiocie, o którym mowa w art. 1 ust. 2, uwierzytelnioną przez siebie kopię dowodu zapłaty opłaty skarbowej od dokumentu stwierdzającego udzielenie im pełnomocnictwa lub prokury albo jego odpisu, wypisu lub kopii. Sąd, organ administracji rządowej lub samorządowej albo podmiot, o którym mowa w art. 1 ust. 2, może, w razie wątpliwości, żądać przedłożenia oryginału dowodu zapłaty”) i art. 11 ust. 2 (w myśl którego „sądy przekazują organowi podatkowemu właściwemu w sprawie opłaty skarbowej zbiorczą informację o przypadkach nieuiszczenia należnej opłaty skarbowej od złożonych w sądzie dokumentów stwierdzających udzielenie pełnomocnictwa lub prokury oraz ich odpisów, wypisów lub kopii”) cytowanej ustawy o opłacie skarbowej, gdzie normy zawarte w tych przepisach nie odnoszą się do komorników, a wyłącznie do sądów, organów administracji rządowej lub samorządowej oraz innych organów wykonujących zadania z zakresu administracji publicznej.

Jak jednoznacznie wskazane zostało w cytowanym również przez Wnioskodawcę wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego z Gliwic z dnia 16 września 2008r. (sygn. akt I SA/Gl 192/08) „(...) należy wykluczyć pogląd, iż sądowe postępowanie egzekucyjne może mieścić się w kategorii spraw z zakresu administracji publicznej”.

Powyższe stanowisko zostało równocześnie podkreślone w literaturze tematu, na co wskazał również Wnioskodawca, w tym w komentarzu Pana prof. dr hab. Zbigniewa Ofiarskiego do art. 6 ustawy o opłacie skarbowej (stan prawny na dzień 01.03.2018r.) „(...) w art. 6 ust. 1 pkt 4 u.o.s. przyjęto, że obowiązek wniesienia opłaty skarbowej powstaje z chwilą złożenia dokumentu stwierdzającego pełnomocnictwo w organie administracji publicznej lub sądzie. Oceniono w piśmiennictwie, że taka regulacja wyłącza spod ustawy pełnomocnictwa składane w postępowaniu egzekucyjnym do komornika, ponieważ nie został on umieszczony w katalogu podmiotów wskazanych w tym przepisie”.

Mając na uwadze powyższe przepisy i orzecznictwa, odnosząc się do pytania trzeciego zawartego we wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej tutejszy Organ podziela stanowisko Wnioskodawcy, iż złożenie dokumentu pełnomocnictwa udzielonego przez, w imieniu której działać będzie w sprawach z zakresu administracji publicznej oraz w postępowaniach sądowych na obszarze właściwości gminy Katowice będzie podlegało zwolnieniu z opłaty skarbowej, gdyż jest jednostką budżetową (reprezentowaną przez Dyrektora, powołanego uchwałą, a ta podlega zwolnieniu z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej. Natomiast odnosząc się do stanowiska Wnioskodawcy, iż „przedłożenia takiego dokumentu pełnomocnictwa przez wnioskodawcę (...) w postępowaniach egzekucyjnych na obszarze właściwości gminy Katowice w ocenie wnioskodawcy będzie podlegało zwolnieniu z opłaty skarbowej wobec faktu, że jest jednostką budżetową, a ta podlega zwolnieniu z opłaty skarbowej na podstawie art. 7 pkt 2 ustawy o opłacie skarbowej” należy wskazać, iż postępowanie egzekucyjne prowadzone przez komornika sądowego nie jest ani postępowaniem sądowym ani administracyjnym, a co za tym idzie ustawa o opłacie skarbowej nie ma do niego zastosowania. Z tego względu podzielić należy stanowisko Wnioskodawcy, iż złożenie w jego toku dokumentu stwierdzającego udzielone pełnomocnictwo przez, nie będzie powodowało obowiązku zapłaty opłaty skarbowej, ale ze względów innych niż wskazany w stanowisku Wnioskodawcy art. 7 ust. 2 ustawy o opłacie skarbowej.

Reasumując, opierając się na przepisach ustawy o opłacie skarbowej oraz na ugruntowanej linii orzecznictwa, tutejszy Organ podziela stanowiska Wnioskodawcy w zakresie wszystkich trzech pytań dotyczące interpretacji przepisów ustawy o opłacie skarbowej w zakresie zwolnienia podmiotowego od opłaty skarbowej, przedstawione przez w przedmiotowym wniosku o wydanie interpretacji indywidualnej. Jednakże zaznaczyć należy, że interpretacja dotyczy wyłącznie przepisów ustawy o opłacie skarbowej, gdyż organ podatkowy nie jest uprawniony do interpretacji przepisów z innych dziedzin prawa.

Niniejsza interpretacja została wydana w oparciu o zaistniały stan faktyczny / zdarzenie przyszłe przedstawione przez Wnioskodawcę, a co za tym idzie przedmiotowe postępowanie interpretacyjne ograniczono wyłącznie do udzielenia pisemnej interpretacji co do zakresu i sposobu zastosowania przepisów ustawy o opłacie skarbowej w okolicznościach stanu faktycznego / zdarzenia przyszłego podanego przez Stronę we wniosku. Związanie organu interpretacją dotyczy jedynie dokonanej wykładni przepisów ustawy o opłacie skarbowej wyłącznie w kontekście zaistniałego stanu faktycznego / zdarzenia przyszłego przedstawionego przez Wnioskodawcę.

Biorąc pod uwagę powyższe tutejszy Organ postanawia jak w sentencji.

POUCZENIE

Zastosowanie się do interpretacji indywidualnej przed jej zmianą lub przed doręczeniem organowi podatkowemu odpisu prawomocnego orzeczenia sądu administracyjnego uchylającego interpretację indywidualną nie może szkodzić wnioskodawcy, jak również w przypadku nieuwzględnienia jej w rozstrzygnięciu sprawy podatkowej.

Niniejsza interpretacja po usunięciu danych identyfikujących wnioskodawcę oraz inne podmioty wskazane w treści interpretacji, zostanie niezwłocznie zamieszczona w Biuletynie Informacji Publicznej.

Od niniejszej interpretacji przysługuje prawo wniesienia skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gliwicach, ul. Prymasa Stefana Wyszyńskiego 2, za pośrednictwem Prezydenta Miasta Katowice w terminie trzydziestu dni od dnia doręczenia skarżącemu interpretacji (*art. 53 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi - Dz. U. z 2019r. poz. 2325 z późn. zm.*).

Skargę można wnieść po wyczerpaniu środków zaskarżenia, jeżeli służyły one skarżącemu w postępowaniu przed organem właściwym w sprawie, chyba że skargę wnosi prokurator, Rzecznik Praw Obywatelskich lub Rzecznik Praw Dziecka. Przez wyczerpanie środków zaskarżenia należy rozumieć sytuację, w której stronie nie przysługuje żaden środek zaskarżenia, taki jak zażalenie, odwołanie lub ponaglenie, przewidziany w ustawie. Jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa (*art. 52 ww. ustawy – Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi*).

Ponadto informuje się, iż zgodnie z art. 31g ustawy z dnia 2 marca 2020 r. o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych (*Dz.U. z 2020 r. poz. 374 ze późn. zm.*) w przypadku wniosków o wydanie interpretacji indywidualnej złożonych i nierozpatrzonych do dnia wejścia w życie cytowanej ustawy o zmianie ustawy o szczególnych rozwiązaniach związanych z zapobieganiem, przeciwdziałaniem i zwalczaniem COVID-19, innych chorób zakaźnych oraz wywołanych nimi sytuacji kryzysowych oraz niektórych innych ustaw oraz złożonych od dnia wejścia w życie tej ustawy do dnia odwołania stanu zagrożenia epidemicznego i stanu epidemii ogłoszonego w związku z COVID-19, trzymiesięczny termin, o którym mowa w art. 14d § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, przedłuża się o 3 miesiące.

z up. PREZYDENTA MIASTA KATOWICE

Karolina Gorczyca

Zastępca Naczelnika

Kierownik Referatu

Wydziału Egzekucji i Orzecznictwa Podatkowego